

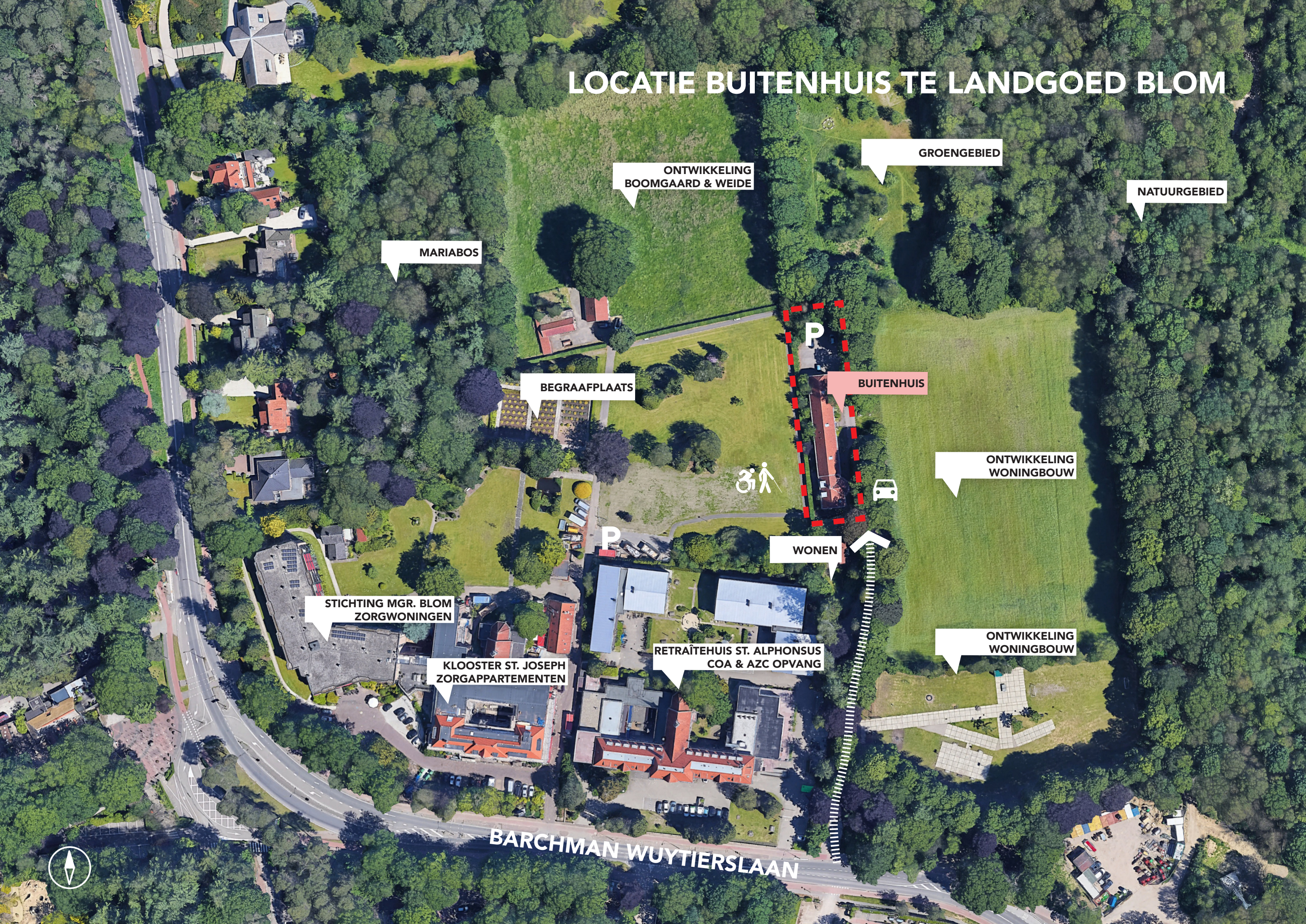
ag nova
ARCHITECTEN

AG NOVA Architecten
Paulus Borstraat 43
3812 TA Amersfoort
033 455 4004
www.agnova.eu

Bron historische foto's: Eemland Archief

AG NOVA Architecten behoudt zich de rechten en bevoegdheden die haar toekomen op grond van de Auteurswet en andere intellectuele wet- en regelgeving. De visualisaties in dit boekwerk zijn indicatief, hier kunnen geen rechten aan worden ontleend. Onze algemene voorwaarden en privacybeleid kunt u terugvinden op onze website: www.agnova.eu/privacybeleid

LOCATIE BUITENHUIS TE LANDGOED BLOM

GROENGEBIED

NATUURGEBIED

ONTWIKKELING
BOOMGAARD & WEIDE

MARIABOS

BEGRAAFPLAATS

P

BUITENHUIS

ONTWIKKELING
WONINGBOUW

WONEN

STICHTING MGR. BLOM
ZORGWONINGEN

KLOOSTER ST. JOSEPH
ZORGAPPARTEMENTEN

RETRAÏTEHUIS ST. ALPHONSUS
COA & AZC OPVANG

ONTWIKKELING
WONINGBOUW

BARCHMAN WUYTIERSLAAN

ONTSTAANGSGESCHIEDENIS VAN HET BUITENHUIS

Het Buitenhuis van Landgoed Blom is gelegen aan de Barchman Wuytierslaan 51 t/m 51-B. Het is gebouwd rond 1914, en diende als een buitenhuis tbv. zuidelijk gelegen katholieke jongens-internaat St. Louis aan de Utrechtseweg. De sport- en recreatievelden genaamd 'Buitengoed' lagen direct ten oosten en ten noorden van het gebouw. Met name voetbal werd fanatiek beoefend. In het gebouw konden de jongens tussendoor even uitrusten en wat eten en drinken in de "ververschingszalen". Soms werd er in de lokalen een natuurles of instructie gegeven. Het gebouw is ontworpen door architecten L.Faber en G. de Hoogh, dezelfde als het

hoofdgebouw van het internaat. Nu genaamd het van Lodenstein college. Beide gebouwen hebben geen monumentenstatus, maar zijn wel van enig cultuurhistorische waarde voor Amersfoort. Helaas ook een negatieve is de laatste jaren gebleken. Het architectenduo is relatief onbekend, alleen van L.Faber (1855-1929) is een gedeelte geïnventariseerd bij Bonas. Hij ontwierp onder andere het Klooster van de Broeders der Onbevleete Ontvangenis te Maastricht. In Weert heeft hij ook een internaat St. Louis gerealiseerd.

MIDDEN IN ONTWIKKELING

Het Landgoed Blom rondom het Buitenhuis is onderdeel van historisch natuurlandschap de Bokkeduinen. Met name oostelijk en zuidelijk ervan lagen deze duinen, de Vlasakkers, ookwel militair oefenterrein. Ten noorden was het bos van Birkhoven en ten Westen de Japansche Boschjes (en Monnikenbosch). Doorkruist met kleine paden en zandverstuivingen, waaraan langzamerhand akkers en andere cultivatie ontstonden. Eerst aan het oostelijke pad direct langs boerderij Klein Kolfshoten, langs de Vlasakkers naar het noordelijk gelegen Soesterkwartier. Vanaf ongeveer 1870 werd vooral de verlegde Barchman Wuytierslaan populairder, door de aanleg van de twee spoorlijnen en de keuze in overwegen hierbij.

In 1909 kreeg architect H.Kroes de opdracht voor het ontwerp van het katholieke klooster Mgr. Blom. Hij was een bekende architect in Amersfoort, net zoals Kam. Het ensemble bestond uit twee gebouwen op een landgoed, het Moederhuis St. Joseph (BW laan 55) en een Retraïtehuis St. Alphonsus (BW laan 53). Beide gebouwen lijken sterk op elkaar, met name de voorgevel en de gebouw compositie. In het Moederhuis werden de Novicen en Zusters opgeleid en gehuisvest. In het Retraïtehuis konden de Paters Redemptoristen zich terugtrekken en geestelijk beoefenen.

Op het landgoed bevonden zich ook een kleine Mariakapel in het bos, een begraafplaats en een Lourdes grot onder de Kapel van St. Alphonsus. Vanaf 1913 stond er voor een periode van 10 jaar een militair kamp op de Vlasakkers, waar ca. 2000 Landstormers (krijgsmacht tbv. 1e Wereldoorlog) waren gehuisvest. In 1915 werd naast het terrein ook het Elisabethdorp opgericht. Hier woonden tot 1918 ca. 1600 Belgische vluchtelingen in barakken. Met name vrouwen en kinderen van de Belgische soldaten gelegerd in Kamp Zeist. Rond deze tijd ontstonden er diverse uitbreidingen en boerderijtjes op het landgoed, om de Zusters mee te helpen met het bos, het verbouwen van voedsel en onderhoud aan de gebouwen.

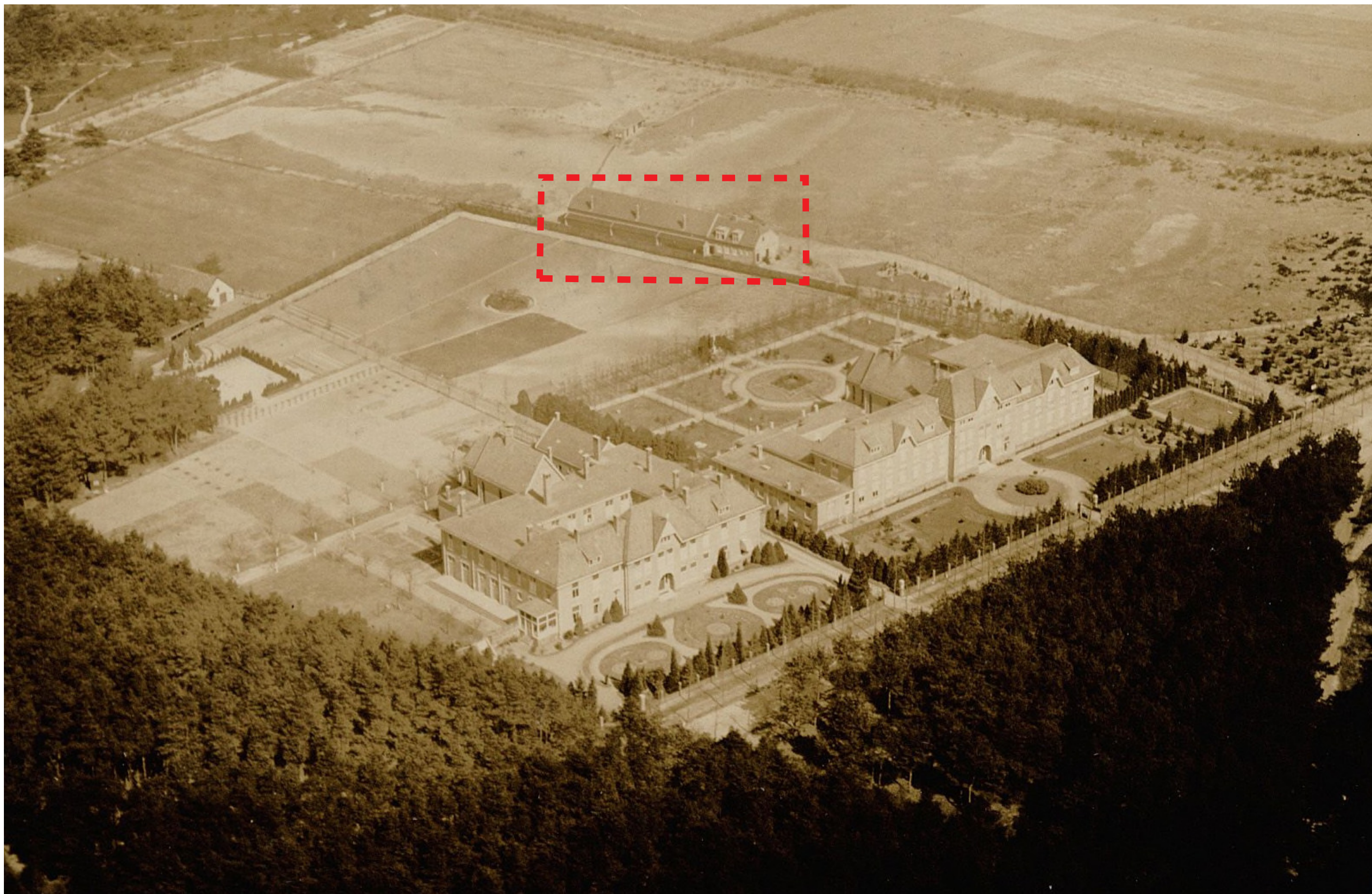
Tijdens de Tweede Wereldoorlog stond er een groot legerkamp Bokkeduinen ten oosten van het landgoed. Ter ondersteuning van

de Grebbelinie woonden hier gemobiliseerden en werd munitie opgeslagen. De laatste barakken hiervan zijn pas in de jaren '50 en '60 werden er een aantal kleine woonhuizen, boerderij uitbreidingen en een garage verspreid over het landgoed gebouwd. Tijdens de oorlogen tot in de jaren '60 was het Retraïtehuis een onderdeel van een militair vormingscentrum en in de jaren '80 een katholiek vormingscentrum. Sinds de jaren '90 trok de organisatie van het COA erin, waarbij in 2004 AZC woongebouwen werden bijgebouwd achter het hoofdgebouw.

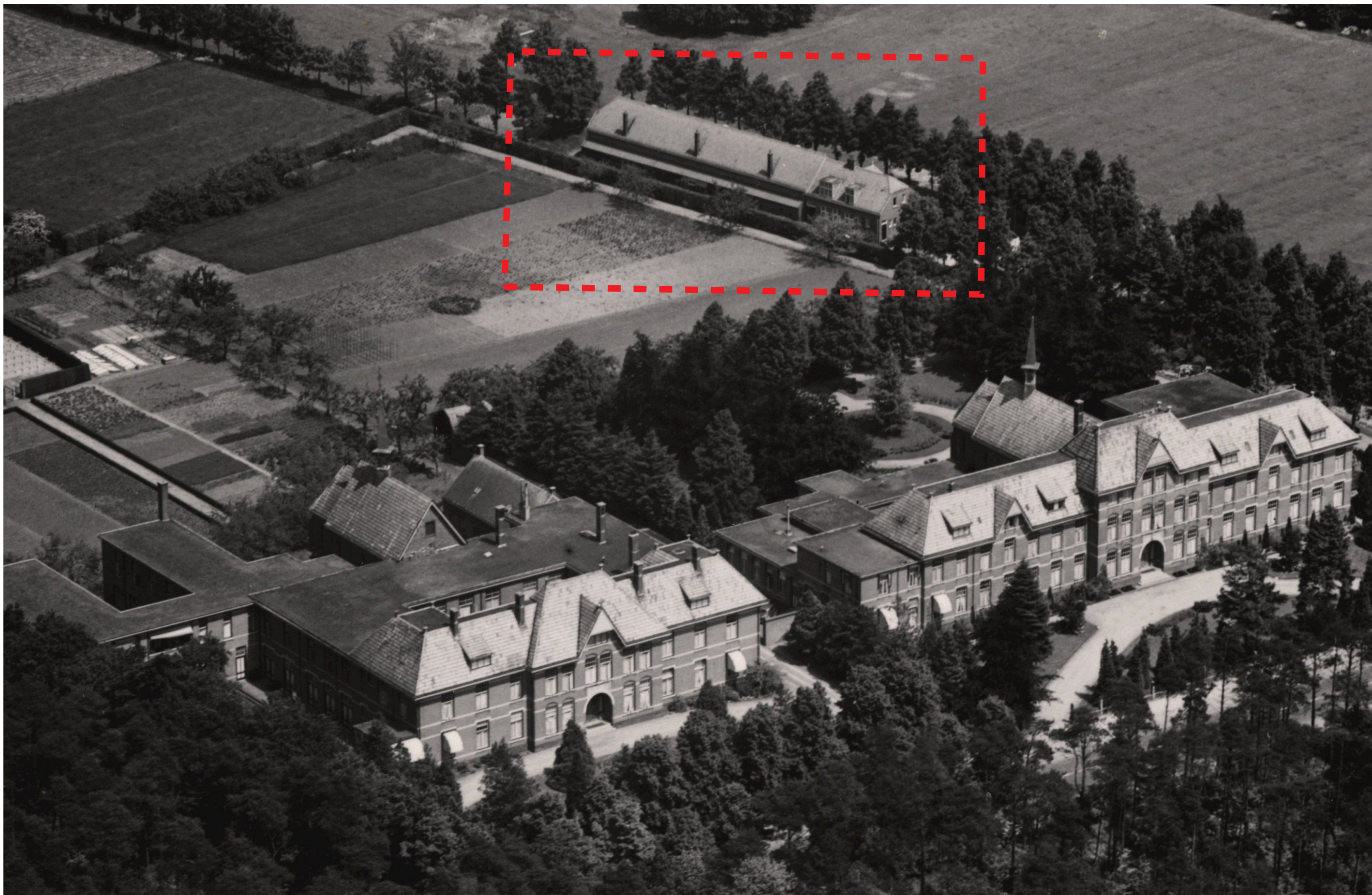

kaart 1923

luchtfoto 1933

luchtfoto jaren '40-'50

foto 1920-1940

internaat St. Louis - foto 1914

RAF luchtfoto jaren '40

Het Buitenhuis is vlak nabij de twee Kloostergebouwen gelegen, maar het staat letterlijk met de rug naar ze toe gekeerd. Een flinke beukenhaag vormt al meer dan een eeuw de scheiding van de voorheen verschillende eigendomspercelen. In de smalle zone tussen de heg en de dichte achtergevel was een lange houtopslag gelegen, totdat men in de jaren '60 op gas verwarming overging. Het gebouw heeft lange tijd een eigen solitaire functie beoefend, voorzien van een eigen pad en parkeerplaats vanaf de BW-laan. De eerste R.K. voetbalclub van Amersfoort, LIMVIO, mocht tussen

1916-1933 ook gebruik maken van de voetbalvelden van St. Louis. Na de opheffing van het internaat in 1975 kwam het Buitenhuis korte tijd leeg te staan. In de jaren '80 en '90 werd er een bezinningscentrum in gevestigd, genaamd "Het Lichtpunt". Tussen 2000-2010 werd het een therapiecentrum voor mensen met burnoutklachten, genaamd "Klavervuur". In de bosrijke omgeving rondom het gebouw werden hierbij ook aanverwante workshops gegeven. Hierna heeft het gebouw een periode "Het Vlinderhuys" geheten, waar men diverse creatieve ruimtes tijdelijk kon huren.

Ook diende het als uitvalsbasis voor diverse recreatieve activiteiten op de velden van de naastgelegen Vlasakkers. In samenhang met de ontwikkelingen rondom het COA, zijn het gebouw en de velden rond de eeuwwisseling in eigendom gekomen van Klooster Mgr. Blom. Waarmee het nu vanaf ca. 2020 deel ontmaakt van de nieuwe plannen voor een herontwikkeling tot natuurinclusieve sociale huisvesting. Het Buitenhuis krijgt hierbij een centrale rol toebedeeld, net als vroeger.

unapassage

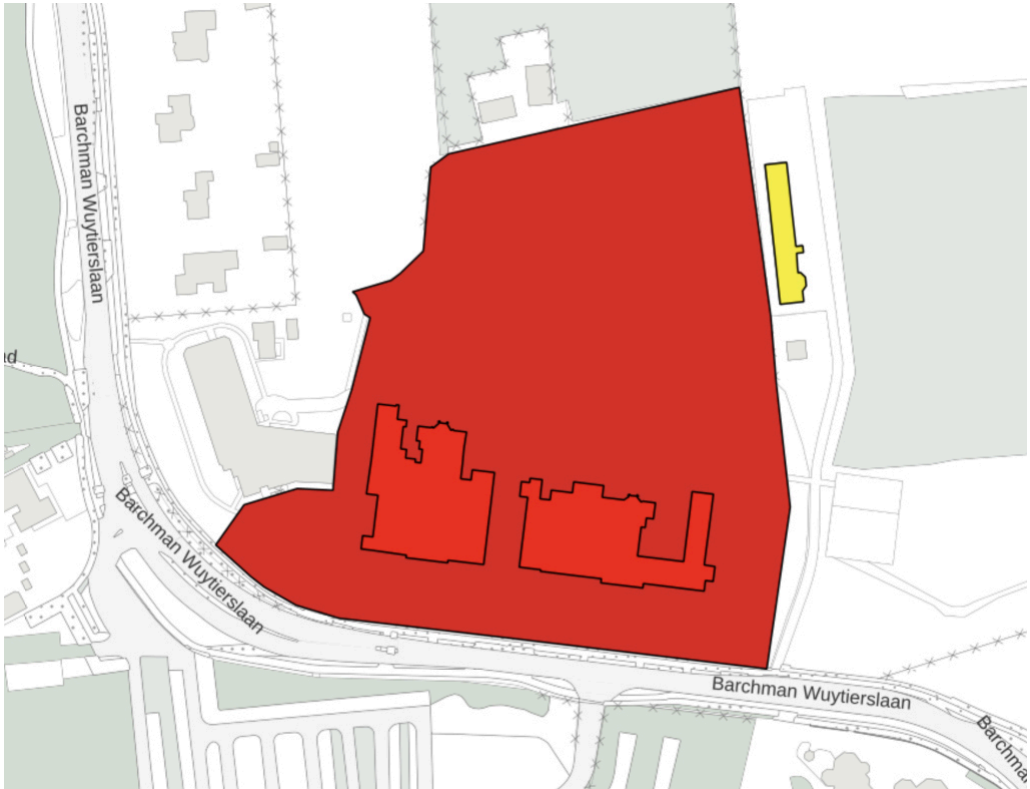
Het Buitenhuis is op dit moment bestemd voor een maatschappelijke functie, nader gespecificeerd als 'medische voorzieningen'. De bebouwingscontour ligt om het gebouw heen, max. 7 meter hoogte met een goot op 4 meter.

Het is geen monument, maar een beeldbepalend (waardevol) gebouw voor de gemeente Amersfoort. **Korte beschrijving:** Het pand is een horizontale bouwmassa op rechthoekige plattegrond. Het bestaat uit één bouwlaag met een zadeldak van rode pannen en een driekantige uitbouw met een zadeldak haaks op de hoofdmassa. De gevelwand is eenvoudig met rechthoekige vensters, voorzien van roedenverdeling. **Motivering:** Het pand behoort bij het pensioonaat St.Louis. Het is een voorbeeld van eenvoudige architectuur, licht verwant aan zakelijkheid/ rationalisme door de strakke gevelopzet.

De twee naastgelegen Kloostergebouwen en het landgoed eromheen vormen samen een rijksmonument, waarvan de oostgrens een gedeelte evenwijdig naast het Buitenhuis loopt (thv. de beukenhaag). Recentelijk is de eigendomsgrens hiervan naar het westen toe verlegd.

bestemmingsplankaart 2009

monumenten waardering 2022

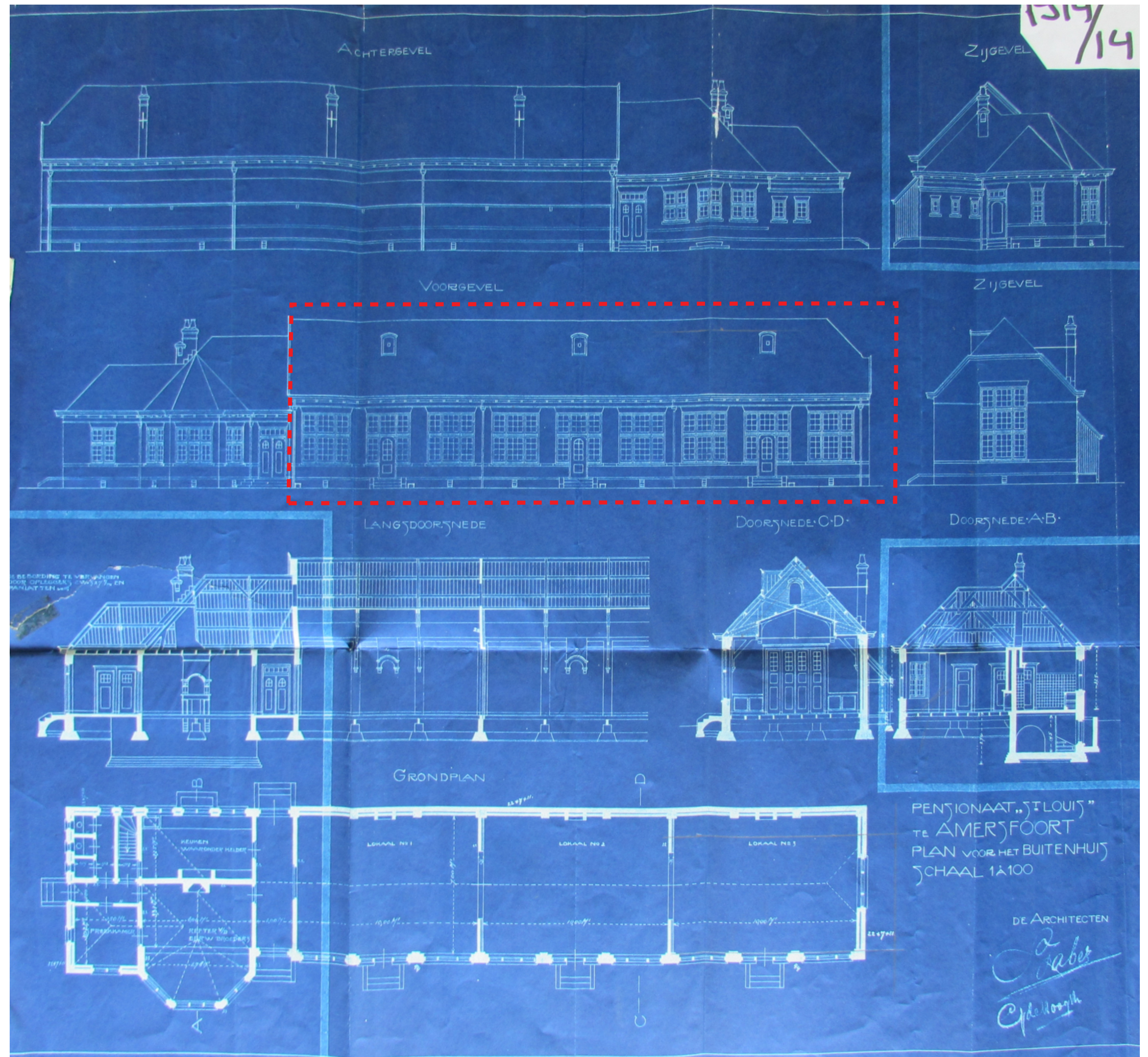
eigendomsgrenzen 2022

HET GEBOUW

Van het gebouw zijn in het Eemland archief alleen de originele bouwtekeningen aanwezig uit 1914. De recentere verbouwingen (sinds de jaren '80) zijn niet gedocumenteerd. Dit lijkt met name te gaan om diverse scheidingwanden, zonder grote ingrepen aan de constructie. Op 1 november 2022 is door AG NOVA architecten ter documentatie een korte bouwkundige opname verricht aan het gebouw. De meeste ruimtes waren hierbij toegankelijk, met uitzondering van de 1e Verdieping boven het keuken gedeelte.

Het originele gebouw kenmerkt zich door haar heldere opzet van 3 ruime symmetrisch vormgegeven lokalen gelegen naast een kleiner voorzieningengedeelte met oa. keuken, kelder en toiletten (links op tekening). Tijdens de bouwaanvraag werden de lokalen toch iets groter bedacht en de voorgevel hierop anders ingedeeld (zie volgende pagina voor het gewijzigde gebied binnen in het rode kader).

Op dit moment worden in het gedeelte van de keuken op de begane grond en de 1e verdieping twee woonruimtes tijdelijk verhuurd. De separate toegangsdeuren bevinden zich in de linker zijgevel. In het gedeelte met de lokalen worden diverse soorten creatieve werk- en bijeenkomstruimtes verhuurd. In het midden gedeelte zijn hiertoe een aantal kleinere ruimtes ingebouwd. De twee rechter entreedeuuren zijn in gebruik als entrees, met hiertussen een verbindingsgang.

EXTERIEUR

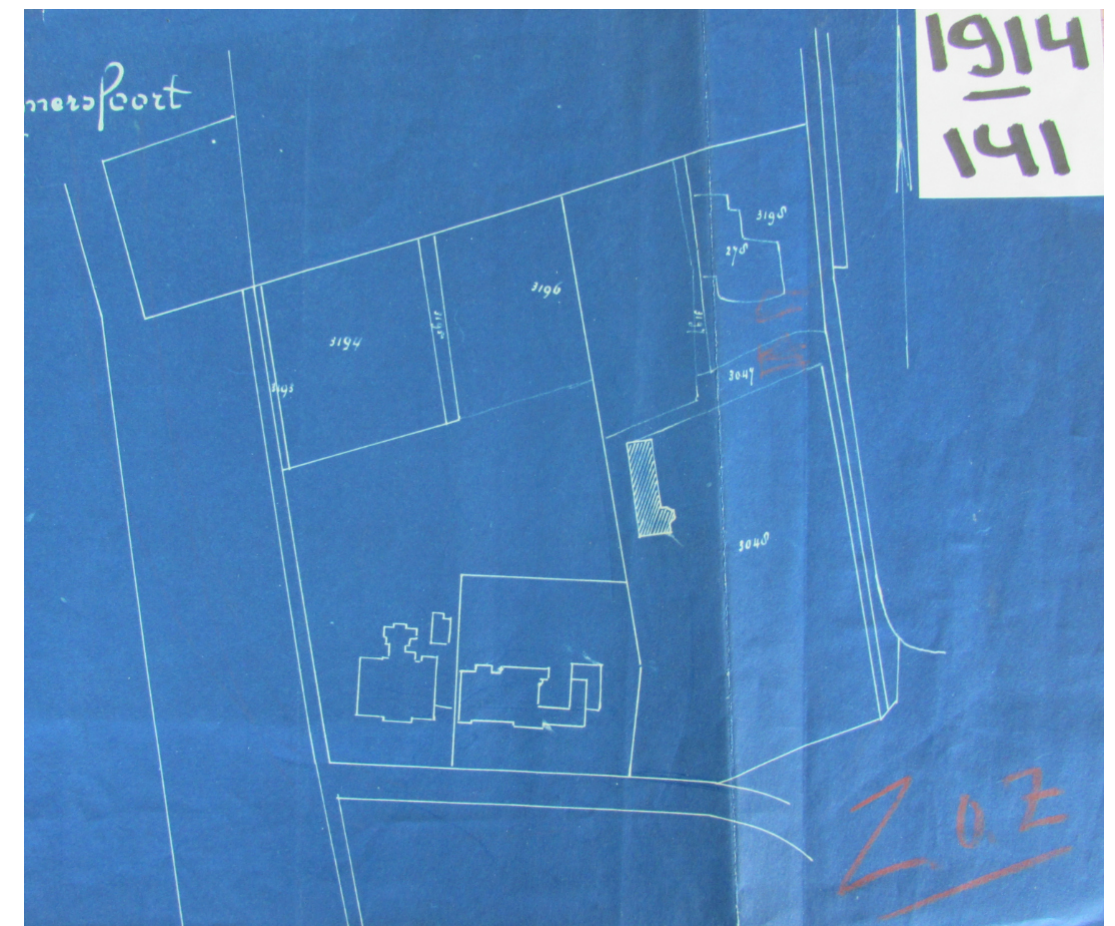
Aan de buitenzijde oogt Het Buienhuis helder en eenvoudig van opzet. Een hoog langgerekt baksteen volume met de drie lokalen, een lager vierkant gedeelte tpv. de keukenruimtes. Beiden bekroond door een met pannen belegd zadeldak voorzien van een wolfseinde aan de kopgevel. Boven de oorspronkelijke refter (eetzaal) van de Broeders (docenten) bevindt zich een verhoogd frivool accent met een ingezette halve zeshoekvorm. Deze vormt en begeleidt de verandering in gebouwdiepte, binnen bevindt zich hiernaast een centrale gang van voor- tot achtergevel.

De oriëntatie van het gebouw is sterk gericht op de toegangsweg en speelvelden aan de oostzijde. De westgevel is oorspronkelijk bedoeld als 'achtergevel', deze is geheel gesloten tpv. de 3 lokalen. Hier bevondt zich de houtopslag, brandstof voor de openhaarden. Elk lokaal had een eigen schoorsteen, de keuken een centrale, van groter formaat. De westgevel is hier wel voorzien van kozijnen boven het aanrecht. Het bovengelegen dak bevat 2 grote dakkapellen en de kelder wordt voorzien van daglicht middels een koekoek.

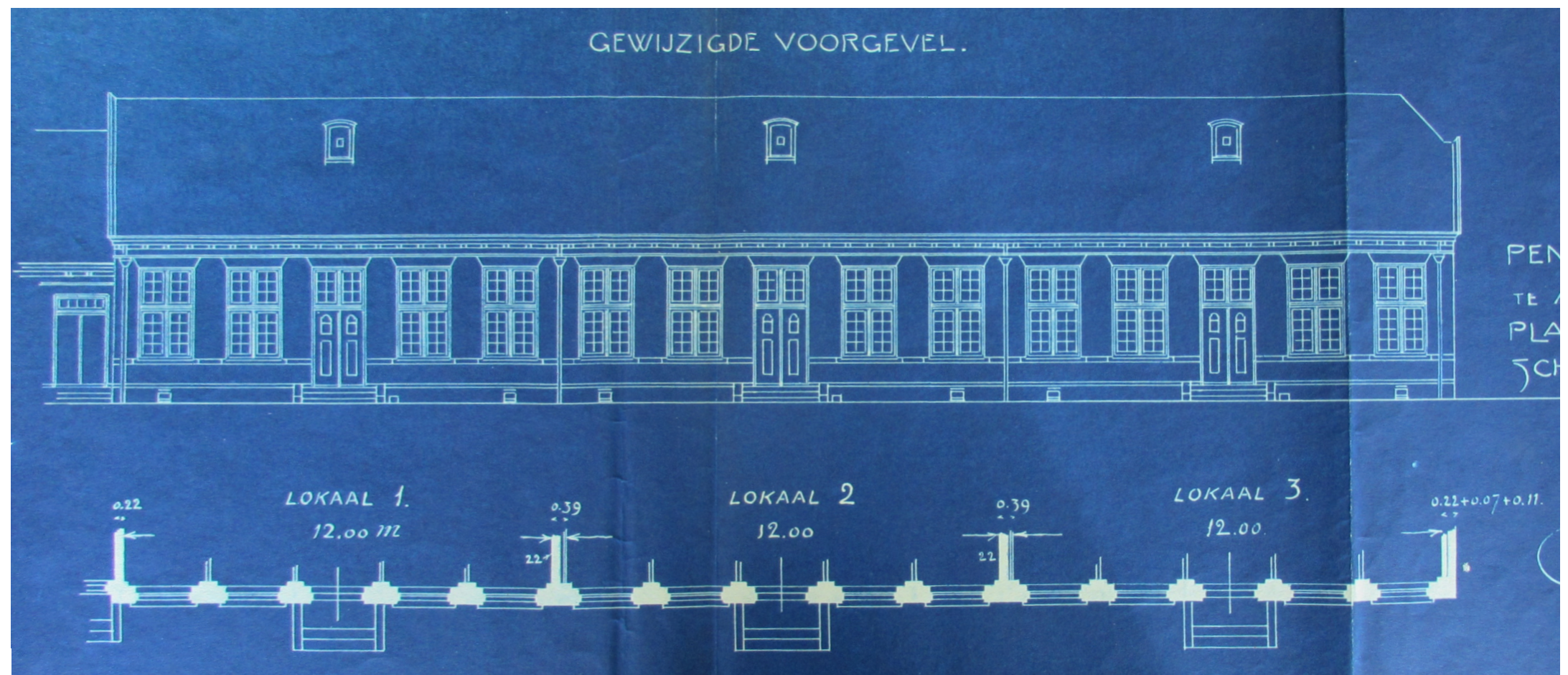
De zuidgevel is functioneel ingedeeld met meerdere soorten kleine kozijnen, gevormd op de achter gelegen ruimtes. De noordgevel bevat één royaal kozijn, passend bij het formaat van het lokaal. De oostgevel is formeel en symmetrisch ingedeeld. Elk lokaal heeft een eigen entree, de hoge ramen laan weerszijden laten veel daglicht binnen in de ruimtes. De begane grond vloer bevindt zich ca. 3 treden boven het maaiveld, alle entrees zijn voorzien van een gemetseld bordes.

Boven elk lokaal bevindt zich in het dak een kleine kapel. Deze dienden waarschijnlijk voor de ventilatie van de zolder ruimtes. Tussen het getrapte, schroten plafond van de lokalen en het pannendak bevindt zich een bijzonder gevormde (loze) ruimte. Deze lijkt toegankelijk vanaf de zolderverdieping van de keuken. Mogelijk werd deze sporadisch gebruikt voor het drogen van gewassen of een winteropslag van lichte (hangende) goederen.

De kruisvormige spanten van de dakconstructie zijn een variant op een verstijfd Hollands Spant, waarbij het korbeel gecombineerd is met een enkele steekschor. De korbelen zijn met draagstenen en penanten ingewerkt in de muren. Een ijzereren trekstang verbindt de twee tegenovergelegen uiteindes van de sleutelstukken.

originele bouwtekeningen uit 1914

EXTERIEUR

EXTERIEUR

21578 Buitenhuis Landgoed Blom

WAARDERING EXTERIEUR

De originele opzet van Het Buienhuis is nog steeds goed waarneembaar aan de buitenzijde. Het gedeelte met de functionele keuken ruimtes is wel anders gebouwd dan op de originele bouwtekeningen. De dakvorm is als één volume gerealiseerd, zonder de getrapte vorm en geen dakgoot op de kopgevel. Hier is de gevel hoger opgemetseld naar een wolfseinde. Waarschijnlijk is dit tijdens of binnen enkele jaren direct na de oorspronkelijke bouw gebeurd. Het metselwerk van de kopgevel is als 1 geheel, de houten boeidelen, kroonlijsten en kozijnen van de dakkapellen hebben dezelfde profileringen als de dakgoten en kozijnen uit de geveltekeningen. De wangen van de 2 grote dakkapellen zijn afgewerkt met onderhoudsvriendelijke zinken platen. Hierin is een verouderde detaillering (mbt. ventilatie) zichtbaar. De volumes van de dakkapellen stroken niet helemaal met het gebouw, ze lijnen moeizaam uit met ondergelegen kozijnen en staan vrijwel in de dakgoot.

De verdieping boven de keukenruimtes heeft aan de linkerkant van de zuidgevel zijn eigen entredeur met direct hierachter de trap. Niet duidelijk is of er vroeger ook een interne verbinding was met de hal van de andere verdieping. Functioneel gezien is deze verandering een heel logische optimalisatie. Met weinig extra moeite en materialen kon deze loze verdieping boven de keuken ineens veel beter gebruikt. Bijvoorbeeld als woning voor de inwonende terrein knechten. Vlak voor het gebouw staat ook een vrijstaande woning aan de toegangsweg, waarschijnlijk van de toenmalige terrein beheerder.

De meeste onderdelen van het exterieur zien er grotendeels nog oorspronkelijk uit. Het roodbruine metselwerk in Hollands kruisverband verkeerd in goede staat. De bordessen tonen erg versleten. De knipvoegen op kalkmortel basis vertonen op de meeste plekken wat verwerking. Reparaties zijn veelal uitgevoerd met diverse cementmortels. De zuidgevel en bordessen vertonen hierbij het meeste herstelwerk (weer belaste onderdelen). Bij het gedeelte van de toenmalige houtopslag is het metselwerk lichter en schoner (minder patina). De kozijnen zijn voorzien van hardstenen onderdorpels en hanekammen aan de bovenzijde. Ter hoogte van de goot is een subtiele verdikking van het metselwerk. Onder de kozijnen bevinden zich twee rondgaande decoratieve rollagen.

De houtwerken van de dakgoten, sierlijsten, gootklossen en kozijnen bevatten nog steeds hun originele sierlijke detaillering en welvende verjongingen. De tussendorpels van de kozijnen bevatten een kenmerkende kraallijst. In het onderste gedeelte bevinden zich naar binnen draaiende stolpstellen, erboven zitten valramen voor extra ventilatie. Allen zijn nog uitgevoerd met enkelglas en roedes, waarschijnlijk in de meeste gevallen in het origineel raamhout. Het glas kan een keer vervangen zijn, mogelijk rond de jaren '60-'80. Aan de binnenzijde zijn de ramen in de creatieve ruimtes gedeeltelijk voorzien van achterzetglas. Op de houten buitendeuren bevindt zich recentelijk plaatwerk over de oorspronkelijke panelen heen (onderhoudsvriendelijker).

Hang en sluitwerk is op een aantal plekken meermaals aangepast, maar op minder gebruikte onderdelen zijn deze soms gaaf bewaard gebleven.

De rode Verbeterd Hollandse dakpannen kunnen origineel zijn, maar ze missen voor het gevoel de benodigde vervuilingen en reparaties. Mogelijk zijn deze een keer vervangen rond de jaren '60-'80. De loodwerken en randen verkeren veelal in matige staat, vermoedelijk zijn deze origineel. Van de 3 ranke gemetselde schoorstenen van de lokalen is er 1 bewaard gebleven. Er zijn in de loop der jaren diverse recente rookgasafvoeren bijgeplaatst, tevens dakramen op de verdieping boven de keuken. De centrale schoorsteen van de keuken bëindigd het dakvolume. Een loden ornament bekroont het topje van het gesegmenteerde refter dak.

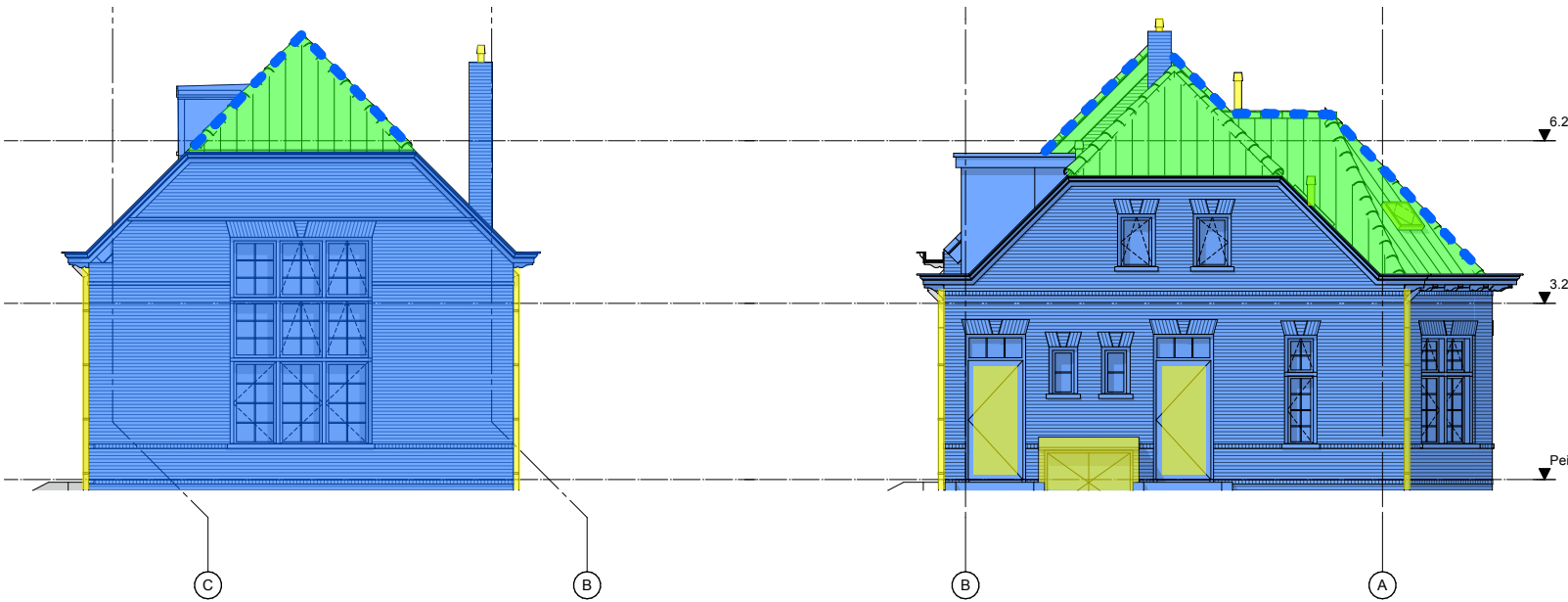
De kozijnen van de zuidgevel zijn simpeler uitgevoerd dan die in de overige gevels. Mogelijk zijn hier vroeger al delen in vervangen ter reparatie. Tussen de twee toegangsdeuren in bevindt zich een recentere kast tbv. de NUTS invoeren. De koekoek van de kelder dient gerepareerd, deze is provisorisch dichtgezet en begroeid.

De gevels van het gebouw zijn toe aan onderhoud, met name een grondige schilderbeurt en herstelwerk aan diverse randafwerkingen. Tevens kan er een verbeteringsslag gemaakt qua verduurzaming tbv. een comfortabele en functionele herbestemming. Hierbij valt te denken aan dak- en vloerisolatie, spouwmuur isolatie en beter isolerend (monumenten)glas.

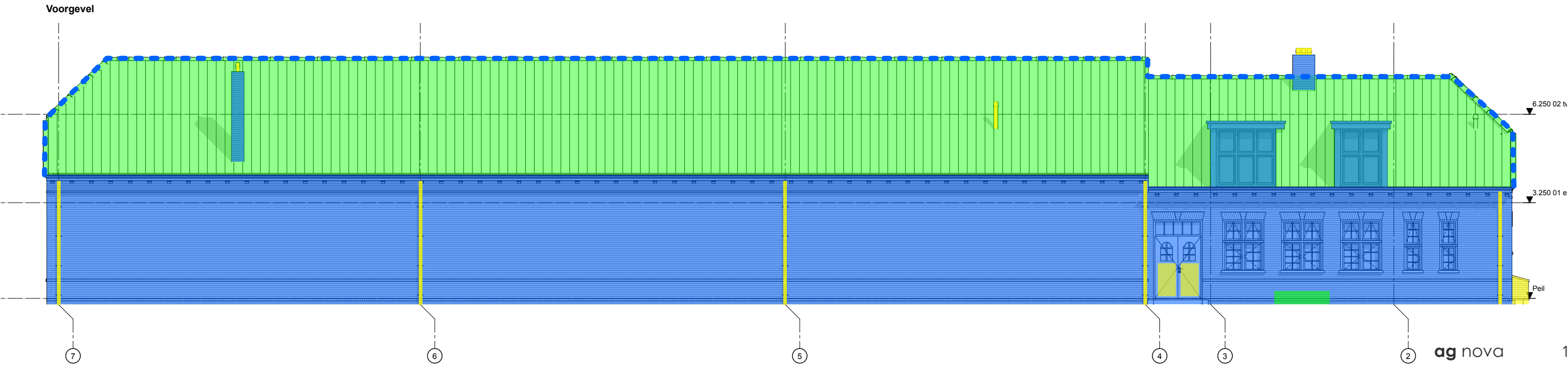
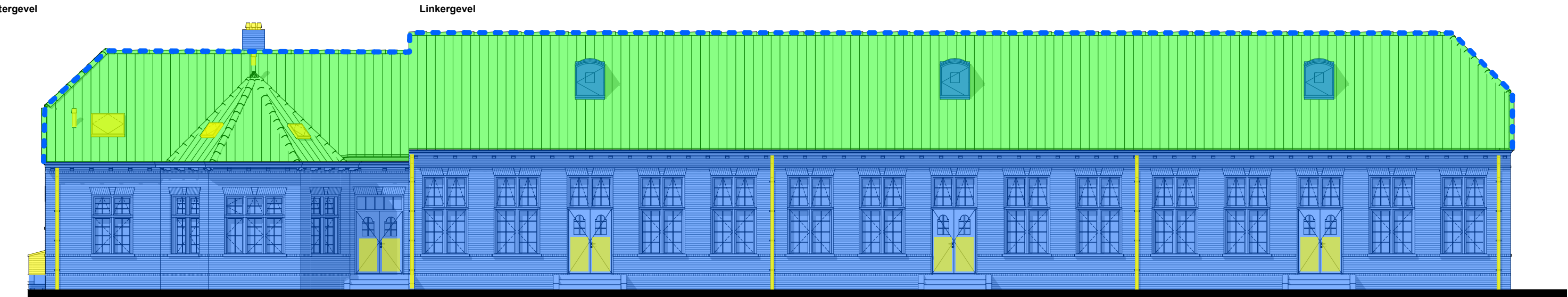
Hierbij verdient het om eerst nader onderzoek uit te voeren naar de vermoedelijk originele onderdelen en de zolder ruimtes. Tevens de bouwfysische opbouw van de casco onderdelen.

Een ondersteund middel hierbij is een historisch kleurenonderzoek, zodat hier een afgewogen en historisch passende keuze in gemaakt kan worden. De huidige neutrale, vergrijsde roomtinten dekken mogelijk interessante andere kleuren af. De ultramarijn blauwe kleur op de deuren is recentelijk, vroeger werd deze (vliegenblauwe) kleur doorgaans niet zoveel op buitenwerk toegepast. Door de reactie van zuren uit regen met de moeilijk oplosbare (synthetische) pigmenten in olieverf had de verf de neiging om snel te verkleuren.

WAARDERING EXTERIEUR

- HOGE MONUMENT WAARDE**
- HISTORISCHE MONUMENT WAARDE**
- INDIFFERENTE WAARDE**
- WAARDE INTERIEUR ELEMENTEN**

INTERIEUR

De binnenkant van Het Buienhuis kent van origine een functionele opzet. Het gebouw diende als ondersteuning bij de sport- en recreatievelden van 'Buitengoed', waar oa. voetbal werd beoefend en in de bossen en heide werd gespeeld en gewandeld (op de Vlasakkers). Aan de rechterzijde van het gebouw bevinden 3 dezelfde, hoge lokalen met links hiervan een gang met deuren naar het lagere gedeelte met de keuken en ondersteunende ruimtes. De lokalen dienden als 'ververschingszalen', waar de jongens tussendoor konden uitrusten met wat eten en drinken. Soms werd er een natuurles of een instructie gegeven.

De lokalen hebben elk een eigen entree deur

vanaf buiten. Onderling konden ze van elkaar gescheiden worden door de hoge, houten schuifdeuren in de 2 tussenwanden te sluiten. Meestal stonden deze open en vormden de 3 zalen een aangesloten ruimte. Via de hoge, repeterende raampartijen aan de oostzijde valt veel daglicht binnen. Aan de andere gevel stond vroeger per ruimte een houtkachel, om eten en drinken op warm te houden, of om net wat kou weg te nemen. De ruimtes waren sober en simpel ingericht met tafels en stoelen. Het houtwerk van de sierlijke dakconstructies en kozijnen had een iets afwijkende tint van de muren en plafonds. De wanden waren vroeger gedecoreerd met een gekleurde lambrisering. De bovenrand hiervan met een frivool blokpatroon, passend bij die bovenaan de

muren. Hier zijn een aantal decoratieve sierlijsten aanwezig, bijzonder zijn de sierlijke haardbogen achter de kachels. Achter de korbelen van de houten spanten geven verdikte penanten een verticale ritmiek aan de wanden. De vloeren hadden een terrazzo afwerking, zodat deze makkelijk schoon te houden was.

Het tweede gebouwgedeelte met oa. de keuken bevatte behalve deze ruimte ook de toiletten, een spreekkamer en de refter (eetzaal) van de Broeders. Deze laatste twee ruimtes hebben zicht op de toegangsweg. De keuken bevat in de achtergevel veel ramen boven een langgerekt werkblad. Er zijn inbouwkasten voor provisie en servies. De

stookplaats/ haard lijkt compact in verhouding tot de hoeveelheid zitplekken. Mogelijk betekent dit dat er geen grote (warme) maaltijden op bereid werden. Tussen de keuken en de refter zat een doorgeefkast. Onder de keuken bevond zich een grote kelder met net aan stahoogte. Hier werden proviand en voorraden koel opgeslagen.

Over de eerste verdieping is weinig bekend, deze was niet toegankelijk. Gezien de dakkapellen, zat hier mogelijk van origine een woonruimte voor dienend personeel.

1935-1950 (ouder dan rechts ivm. wanddecoraties)

1935-1950 (recenter dan links, modernere houtkachel)

Foto's stijlenmerken interieur - Lokalen

Foto's stijkenmerken interieur - Lokalen

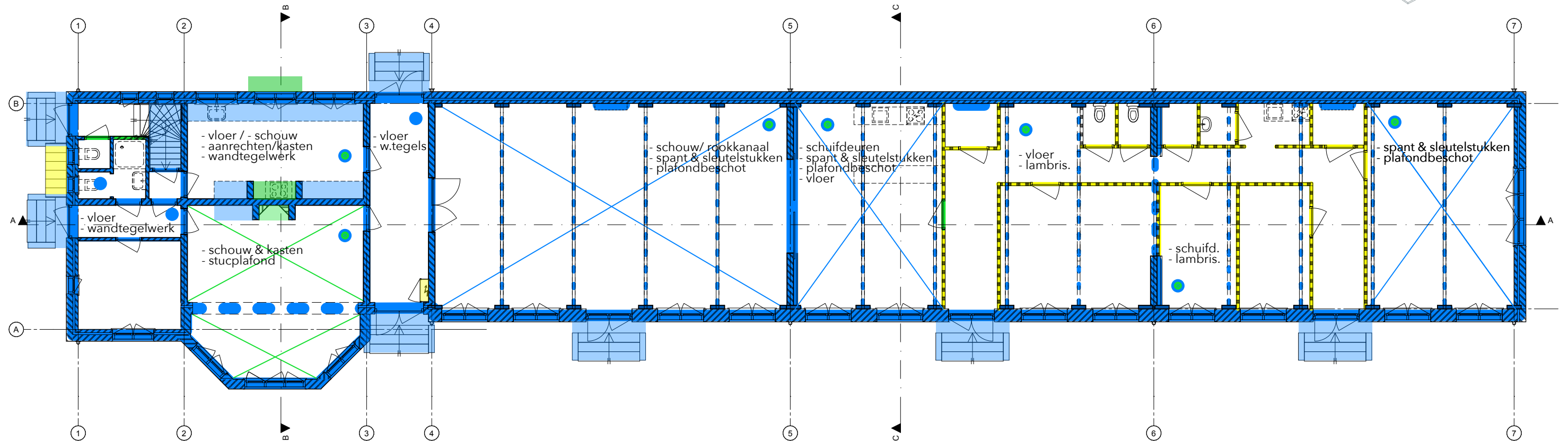

Foto's interieur - Keuken gedeelte

WAARDERING INTERIEUR

00 begane grond

De originele opzet van het gebouw is op de meeste plekken in het interieur nog goed herkenbaar. De grotere ruimtes links en rechts in de 3 lokalen stralen nog veel van hun oude grandeur uit, door oa. de zichtbare originele dakconstructie en plafonds afgewerkt met houten kraaldelen. De terrazzo vloeren zijn hier overlaagd met houten planken (uit de periode met de creatieve ruimtes, tbv. yoga en dans).

In het middengedeelte zijn middels lichte scheidingswanden aan een middengang kleinere (kantoor)ruimtes, bergingen, toiletten en pantry ingewerkt. Hierbij zijn de bestaande draagconstructies gerespecteerd en moderne binnenkozijnen en inbouw onderdelen toegepast. Alleen in de gangen ziet men nog de terrazzo, in de andere ruimtes zit een

recentere vloerafwerking. In dit gedeelte is een verlaagd systeem plafond aangebracht. In een van de kleinere ruimtes zijn nog de lambrisering en aanzet van de originele schuifdeur te zien. Aan de linkerkant is één lokaal nog geheel intact als ruimte gebleven. Hier zijn ook de schuifdeuren nog in gebruik, naar het aangrenzende bar-/ keukengedeelte met eettafel. Op de meeste plekken zijn nog de originele hout- en sierlijstwerken aanwezig (soms achter recentere inbouw onderdelen). Op de wanden bevindt zich gedeeltelijk een recentelijke (overzet) lambrisering. De ruimtes zijn afgewerkt met diverse rustige pasteltinten, waaronder een poederroze en roomwit op de houtwerken. De kozijnen hebben hardstenen vensterbanken, een aantal kozijnen zijn voorzien van achterzet ramen.

In het gedeelte met de keuken is deruimte indeling nog volledig origineel. Compleet met de oude binnenkozijnen en -deuren. Er is alleen een kleine wijziging aangebracht naast de toiletten, tbv. een compact badkamer op de begane grond. In de keuken en refter (nu in gebruik als woonkamer) zijn nog de originele inbouwkasten en aanrecht aanwezig. Hier ziet men onder de poederroze tint op het houtwerk bij de gebruikssporen nog de oudere verflagen. Zoals frisgeel, gebroken wit, warmgeel, okergeel-bruin, olijfgroen en hieronder een gehouten tint/ beits. Het aanrecht is voorzien van een recenter werkblad en aangepast op modernere installaties. In de gangen, toiletten en keukens is de originele terrazzo vloer aanwezig. In de sanitairruimtes is oud

wandtegels waarneembaar, in de schouw van de keuken zit recentere. De open haard van de refter is gemoderniseerd met een bakstenen onderzijde. In de doorgeefkast zijn een aantal modernisaties gedaan. De meeste plafonds zijn voorzien van gipsplaten. In refter bevindt zich een wat ouder stucplafond, voorzien van decoratieve sierlijsten, waarbij oa. de erker wordt benadrukt. De wanden zijn afgewerkt met stucwerk.

Op de verdieping was er geen opname mogelijk, hier is geen verdere informatie over het interieur bekend.

